

5 juni 2021

ZEER KORT VERHAAL

Verdrongen verleden

A. L. Snijders

Ik ben uit het niets besprongen door mijn verleden. Een oud-leerling stuurt me een bericht, hij vraagt of hij me kan bezoeken. Hij logeert enkele dagen in een kasteel bij mij in de buurt. We maken een afspraak, de tijd gaat draaien, ik begin te rekenen. Het is 1964, ik woon in Amsterdam, ik geef les (Nederlands) aan een klein gymnasium in Delft. Ik rijd soms met de trein, de school bevindt zich tegenover het station. Ik ga vaker met m'n auto, Citroën 2cv. De oud-leerling had in 1964 de leeftijd van 15 jaar, ik was 27. Hij is nu 71, ik 83. Tot zover de cijfers. Hij kwam enige dagen geleden met zijn vrouw 's middags op bezoek, op de fiets van het kasteel naar mijn huis, precies op tijd, wat me niet verbaasde. De afspraak was dat ik een uur de tijd had, maar dat bleek een vergissing te zijn, ik had geen hinderende afspraken, we hebben eindeloos kunnen praten. Hij had medicijnen gestudeerd, was gepromoveerd en had tot nu gewerkt. Over mij vertelde hij verhalen die ik me niet altijd kon herinneren, maar die niet opzienbarend waren. Tot het verhaal over de dood. Ik was het eerste uur in het klaslokaal gekomen, en had aangekondigd dat iedereen een opstel moest schrijven met als titel Ontsnapping aan de dood. Het vreemde was dat ik die klas nog nooit een opstel had laten schrijven. Ook was het vreemd dat ik maar één onderwerp wilde, en het vreemdst was natuurlijk het onderwerp zelf, de dood. Ik legde wel uit wat eraan vooraf was gegaan. Ik reed die ochtend op de snelweg, waarschijnlijk 90 km per uur, toen ik plotseling het stuur los in mijn handen hield. De schrik was verlammend, maar ik kon door stevig drukken toch nog een soort controle houden om de auto op de vluchtstrook tot stilstand te brengen. Dit verhaal was geheel uit mijn herinnering verdwenen, maar ik wist meteen dat het wel degelijk gebeurd was. Die opdracht om klakkeloos een opstel over de dood te schrijven kan ik me gelukkig niet herinneren, maar dat was natuurlijk ontoelaatbaar. Ik heb ook een vaag idee dat er zo'n geel autootje van de Wegenwacht bij is gekomen, en dat het euvel op een eenvoudige wijze verholpen is. Dat zou verklaren dat ik toch op tijd op school was. Maar als ik het niet overleefd had zou het leven van heel wat kinderen en kleinkinderen niet hebben plaatsgevonden. Ja, je moet oppassen met je verleden.